

og det er en sag, som vi har diskuteret meget i hvert fald i min gruppe, betyde, at man ikke kommer ud på de meget lange rejser.

Sagen er altså den, at vi synes, det er vigtigt, at man får undervisning. Selvfølgelig er det vigtigt, at man kommer på nogle ture, men f.eks. at tage på skitur til Norge og Frankrig hører jo ikke med i et undervisningsforløb. Så vi har egentlig ikke noget imod, at man sørger for at begrænse muligheden for at tage på lejr-ture og hytteture, og hvad det ellers er, uden for landets grænser.

Vi har diskuteret meget, om man overhovedet skulle sætte sådan en landegrænse op, så man kun måtte rejse inden for Danmark eller Norden, hvis det var i undervisningstiden, og det kan godt være, vi vil spille ud med det. Det lyder egentlig meget rimeligt i vores ører, at man ikke i undervisningstiden tager til fjerne lande, det kan man jo gøre i ferietiden, hvis man vil det, og en begrænset brugerbetaling vil jo kunne betyde, at man ikke kan tage på de der lange ture.

Så må vi slå fast, at ansvaret for de her ture i første instans ligger hos læreren. Det er læreren, der må sørge for, at der er relevans i de ture, eleverne er på, og det lyder nogle gange meget underligt i mine ører, når jeg hører om nogle af de ture, man tager på.

Der er jo også det sociale aspekt i det, og der må jeg undtagelsesvis give Enhedslisten en cadeau for det her, for det kan godt give social slagside, at man arrangerer nogle ture, som koster 3.000, 4.000, 5.000 kr. pr. elev. Det synes jeg også er urimeligt. Jeg har selv tre børn derhjemme, og det kan jo blive en dyr fornøjelse for mig at sende tre børn af sted på sådan nogle dyre ture. Jeg synes, at vi må prøve at begrænse det her. Vi prioriterer nemlig i Det Konservative Folkeparti fagligheden højere end ferierne.

Vi mener også, at ansvaret først ligger hos læreren, så hos skolelederen, som skal være sit ansvar bevidst, hos kommunen og også hos ministeren, som måske bør overveje, om der skal sættes nogle grænser for, hvor de her ture må gå hen, når det er i skoletiden. I ferien kan man tage på de skiferier, man har lyst til, men i skoletiden skal de efter vores mening have et fagligt relevant indhold.

Anne Bastrup (SF):

Det er anden gang, vi behandler det her forslag, og SF's holdning er den samme som sidst. Vi har et folkeskoleforlig, men det tror jeg er gået

op for Enhedslisten, og det er ingen hemmelighed, at vi baks er en del med at finde en udvej.

Det er SF's opfattelse, at folkeskolen skal være for alle. Det betyder, at vi ikke skal indføre betaling ad bagvejen endside lave en folkeskole for de rige og en for de fattige eller en discountløsning for nogle børn, og det er en udvikling, der ligger lige for. Vi har eksempler på kommuner, der har jongleret med planer om at lave skoler, hvor der er oplevelsesture, og skoler, hvor der ikke er.

Når vi så skal vurdere, hvor grænsen for aktiviteter i folkeskolen skal ligge, er SF's smertegrænse faktisk ret fornuftig.

Vi ønsker lejrskoler, ekskursioner og lign. som en integreret del af folkeskolens undervisning, og det skal være gratis for børn og forældre, men vi erkender også, at forældrene sparer et mindre beløb, ved at ungerne er væk fra aftensmaden, morgenmaden osv., så vi er indstillet på, at dette afgrænsede beløb skal kunne opkræves.

Men vi afviser pure den praksis, som nogle kommuner har indført, hvor forældrene skal betale flere tusind kroner for at få deres barn igennem overbygningen, dvs. 8., 9. 10. klasse. Det finder vi er helt uacceptabelt. Samtidig, og det gav hr. Brian Mikkelsen jo en gribende beskrivelse af, er vi også flere partier her i Folketinget, der generelt kritiserer selve indholdet af de rejser, der er tilbudt, set i relation til, at det rent faktisk er undervisningstid, der bruges.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi grundlæggende er enige med Enhedslisten, men vi er omfattet af et forlig, og derfor må vi forsøge på en eller anden måde at få enderne til at mødes; men vi forfægter Enhedslistens synspunkter under forhandlingerne.

Dora Rossen (DF):

Så vidt jeg er underrettet, og så vidt jeg har læst mig til, var det foreliggende beslutningsforslag sidst til behandling her i Tinget den 2. december 1997.

Dansk Folkeparti forstår ikke, at problemet er så stort, at det kræver nærmere præcisering i lovgivningen, og min erfaring fra amter og kommuner viser, at det ikke er et stort problem. De klarer det ganske udmærket ude omkring på skolerne.

Dansk Folkeparti mener, at det er en indgriben i det kommunale selvstyre. Der sidder jo forældrerepræsentanter i bestyrelserne, og de er udmærket i stand til at afgøre, hvad de har med